

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 732/2016
29.06.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Иваном Тркуљом Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног П.М., због кривичног дела угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног П.М., адвоката И.Т., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Ужицу К 4/16 од 15.03.2016. године и Вишег суда у Ужицу Кж1 37/16 од 05.05.2016. године, у седници већа одржаној 29.06.2016. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног П.М., адвоката И.Т., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Ужицу К 4/16 од 15.03.2016. године и Вишег суда у Ужицу Кж1 37/16 од 05.05.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ужицу К 4/16 од 15.03.2016. године, окривљени П.М. је оглашен кривим да је извршио кривично дело угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од четири месеца и истовремено одређено да се наведена казна неће извршити ако окривљени за време од једне године од правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело. Оштећени Н.Н. је ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парнични поступак. Окривљени је обавезан да на име паушала суду плати износ од 5.000,00 динара, у року од 15 дана од правноснажности пресуде, под претњом извршења.

Пресудом Вишег суда у Ужицу Кж1 37/16 од 05.05.2016. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног П.М., а пресуда Основног суда у Ужицу К 4/16 од 15.03.2016. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости је благовремено поднео бранилац окривљеног П.М., адвокат И.Т., због повреде закона из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд

побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на понову одлуку или да побијане пресуде преиначи тако што ће оптужни предлог који је поднет против окривљеног одбацити.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП, јер у конкретном случају није постојала оптужба овлашћеног јавног тужиоца. Наиме, бранилац истиче да је оптужни предлог у овом предмету није поднет од стране овлашћеног лица из разлога јер је оптужни предлог потписао В.В., лице којем је у време подношења оптужног предлога суду 04.01.2016. године престала функција јавног тужиоца.

Из списка предмета произилази да је Основни јавни тужилац у Ужицу В.В. сачинио и потписао 17.12.2015. године оптужни предлог Кт 504/15, а да је оптужни предлог примљен у Основном суду у Ужицу 04.01.2016. године, те да је радње у поступку јавни тужилац предузимао преко тужилачког сарадника, будући да се у конкретном случају ради о кривичном делу за које је прописана новчана казна или затвор до једне године.

Полазећи од наведеног, по оцени овог суда, а како је у тренутку сачињавања предметног оптужног акта Основни јавни тужилац у Ужицу био В.В. који је исти акт и потписао, те имајући у виду чињеницу да је предметни оптужни акт заступан од стране Основног јавног тужиоца у Ужицу и да су радње предузимане од стране тужилачког сарадника у складу са чланом 48. ЗКП, то у конкретном случају није дошло до битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7), како то неосновано у захтеву за заштиту законитости указује бранилац окривљеног. При чему је без утицаја на постојање наведене битне повреде одредаба кривичног поступка чињеница да у тренутку када је оптужни акт примљен у Основном суду у Ужицу, В.В. више није био Основни јавни тужилац у Ужицу, будући да је он у тренутку сачињавања оптужног акта имао то својство и да је оптужба до краја поступка заступана од стране овлашћеног тужиоца који је радње у предметном поступку предузимао у складу са Закоником о кривичном поступку.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар - саветник
Ивана Тркуља Веселиновић, с.р.

Председник већа - судија
Јанко Лазаревић, с.р.